

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/135/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818200497
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5818200497.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobkyne: Ing. T. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. Q. XXXX/XX, XXX XX D., zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Michaelou Pagáčikovou, advokátkou so sídlom U. XX, XXX XX Q. I., proti žalovanému: B. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. Q. XXXX/XX, XXX XX D., zastúpenému splnomocneným zástupcom JUDr. Ľubomírom Kubošom, advokátom so sídlom S. XX, XXX XX D., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaniach žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 11C/10/2018-501 zo dňa 14. mája 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku I., II., III. potvrdzuje.
- II. Rozsudok okresného súdu vo výroku IV. mení tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému na vyrovnanie podielov sumu 49.807,48 eur v lehote 4 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Žiadna zo strán konania nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.
- IV. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.
- V. Rozsudok okresného súdu vo výroku VI. a VII. zrušuje a vec v tejto časti vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 11C/10/2018-501 zo dňa 14. 05. 2021 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobcu a žalovanej tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal rodinný dom súp. č. XXXX, postavený na parcele registra C parc. č. 9589/152, zastavané plochy a nádvoria o výmere 334 m², zapísaný na LV č. XXXX, k. ú. D., obec D., okres D., v hodnote 147.980,26 eur (výrok I.). Do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal hnutelné veci nachádzajúce sa v rodinnom dome súp. č. XXXX, zapísanom na LV č. XXXX, spolu v zostatkovej hodnote 6.510,- eur, a to zariadenie kuchyne: kuchynská linka, vrátane kuchynského pultu, americká chladnička s mrazničkou, umývačka riadu, kuchynský stôl a 4 ks stoličiek, el. sporák; vstavaný šatník; zariadenie vstupnej chodby rodinného domu: šatníková skriňa (vstavaná), 2 ks skrinka na sedenie, koberec; automatická práčka, skrinka v kúpeľni; tv stolík, sedacia súprava; zariadenie spálne: manželská posteľ, komplet spálňa, skriňa veľká, skriňa malá, nočný stolík (výrok II.). Za preberateľku zostatku úveru vedeného vo A. S., a. s. na základe Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky reg. č.: 001/179894/12-001/000 vo výške 35.282,56 eur ku dňu 14. 05. 2021 určil žalobkyňu (výrok III.). Žalobkyňi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na vyrovnanie podielov sumu 50.869,68 eur v lehote 4 mesiacov od právoplatnosti rozsudku (výrok IV.). Žiadnej zo strán konania nárok na náhradu trov konania

nepriznal (výrok V.). Žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vypořádanie BSM vo výške 2.780,- eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok VI.). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vypořádanie BSM vo výške 1.853,- eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok VII.).

2. V odôvodnení konštatoval, že žalobou doručenou súdu dňa 12. 03. 2018 sa žalobkyňa domáhala vypořádania zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu (BSM), a to tak, že do jej výlučného vlastníctva súd prikáže nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v k. ú. D., obec D., okres D., zapísanú na LV č. XXXX ako stavba - rodinný dom so súp. č. XXXX na parcele registra C parc. č. 9589/152, zastavané plochy a nádvorie o výmere 334 m² v podiele 1/1 k celku, s tým, že preberie zostatok úveru od A. a. s. na základe Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky reg. č.:001/179894/12-001/000, uzavretej dňa 21. 05. 2012 a žalovanému na vyrovnanie jeho podielu zaplatí sumu 8.213,62 eur. Žalobkyňa žiadala vypořadať aj jej výlučné finančné prostriedky nadobudnuté darovaním od rodičov vynaložené za trvania manželstva na rodinný dom v sume 6.700,- eur (zateplenie fasády rodinného domu, laminátové podlahy, vstavaná skriňa vo vstupnej hale, zabudované spotrebiče v rámci vybavenia kuchyne - umývačka riadu a americká chladnička s mrazničkou). V súvislosti s úverom poskytnutým na základe Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky reg. č.:001/179894/12-001/000 zo dňa 21. 05. 2012 žalobkyňa žiadala vysporiadať splatnú časť úveru ku dňu rozhodovania súdu, vrátane do tej doby kapitalizovaných úrokov, ako aj úroky, ktoré k dlhu prirastú až v budúcnosti. Žalobkyňa zároveň žiadala aplikovať disparitu podielov pri vypořadaní BSM s poukazom na nadmerné zadlžovanie spoločného majetku žalovaným počas trvania manželstva, neprispievanie na domácnosť, odsúdenie žalovaného za trestný čin sprenevery, majúc za to, že žalovanému patrí len polovica z jeho podielu na všeobecnej hodnote rodinného domu, teda 25 %.

3. Žalovaný vo vyjadrení navrhol v rámci BSM vypořadať aj hnuťelné veci nachádzajúce sa vo vstupnej chodbe (skriňa, 2 ks skrinka na sedenie, koberec), kuchyni (kuchynská linka, pult a sporák, americká chladnička s mrazničkou, umývačka riadu, kuchynský stôl, stoličky 4 ks a 1ks detská stolička, televízor, TV stolík, sedacia súprava), detskej izbe 1 (stolík 2 ks, stolička 2 ks, koberec, televízor, manželská posteľ, nočný stolík), detskej izbe 2 (písací stôl, stolička, obývací stena, koberec), spálni (manželská posteľ, skriňa veľká, skriňa malá, postieľka, nočný stolík), kúpeľni 1(skrinka), kúpeľni 2 (sušička, práčka), šatníku (zariadenie šatníka). Rozporoval tvrdenie žalobkyne o vynaložení výlučných prostriedkov na majetok v BSM. Podľa žalovaného predmetom vypořadania mali byť aj spoločné investície vynaložené na úpravu záhrady - pozemku parc. č. KN-C 9589/52, k. ú. D., vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, v sume 300,- eur, žiadal vrátiť aj investície, ktoré poskytol z jeho výlučného vlastníctva v sume 11.711,- eur, použité na výstavbu rodinného domu (5.311,- eur za tvárnice na výstavbu rodinného domu, súm 2.500,- eur a 3.900,- eur, ktoré mu darovali jeho rodičia na kúpu betónu použitého do základov rodinného domu a kúpu okien). Žalovaný nesúhlasil s disparitou podielov, majúc zato, že o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí patriacich do BSM sa zaslúžil vo vyššej miere ako žalobkyňa, pričom rozporoval aj dôvody uvádzané žalobkyňou pre určenie disparity podielov, hodnotiac tvrdenia žalobkyne v tomto smere ako zavádzajúce, účelové a nepravdivo kriminalizujúce jeho osobu. Žiadal, aby bol rodinný dom prikázaný do jeho výlučného vlastníctva spolu so záväzkom zo Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky a časť hnuťelných vecí bola prikázaná do jeho výlučného vlastníctva a časť do vlastníctva žalobkyne.

4. Súd vo veci rozhodol vychádzajúc z ust. § 143, § 144, § 145 ods. 1, 2, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 až 4, § 150 Občianskeho zákonníka.

5. Súd mal v konaní preukázané, že BSM strán sporu zaniklo dňa 21. 12. 2016, kedy bolo ich manželstvo rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 6P/61/2016-50 zo dňa 22. 11. 2016 právoplatne rozvedené.

6. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že za trvania manželstva strany konania nadobudli do BSM nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v k. ú. D., obec D., okres D., zapísanú na LV č. XXXX ako stavba - rodinný dom so súp. č. XXXX. Ďalej strany sporu nadobudli počas manželstva hnuťelné veci tvoriace zariadenie rodinného domu. Strany konania ustálili rozsah hnuťelných vecí patriacich do BSM, ako aj zostatkovú hodnotu týchto vecí, ktoré sú uvedené vo výroku II. rozsudku. Ďalej bolo preukázané, že stranám konania bol za trvania manželstva poskytnutý úver na základe zmluvy o poskytnutí flexihypotéky reg. č.: 001/179894/12-001/000 zo dňa 21. 05. 2012 uzatvorenej s A. S., a. s., v sume 40 000,- eur, ktorý úver ku dňu rozhodnutia súdu nebol splatený. Nesplatená istina úveru ku dňu rozhodnutia súdu bola 30.875,92 eur, k čomu je potrebné pripočítať príslušenstvo pohľadávky. Súd mal z amortizačnej tabuľky A. S., a. s. preukázané, že strany mali zaplatiť na splátky úveru od 20. 07. 2012 do 20. 05. 2042 sumu celkovo 49.921,46 eur. Ide o splátky úveru, v ktorých je zahrnutá jednak istina, ako aj úrok, pričom splátky sú ponížené o štátny príspevok a príspevok banky. Ku dňu zániku BSM predstavovala nesplatená suma úveru 42.567,33 eur a ku dňu vyhlásenia rozsudku o vypořadaní BSM sumu 35.282,56 eur.

7. Obe sporové strany prejavili záujem, aby im bola nehnuteľnosť - rodinný dom prikázaná do výlučného vlastníctva. Na cene rodinného domu sa strany konania nedohodli, žalobkyňa predložila znalecký posudok č. 20/2018, v ktorom znalec ohodnotil nehnuteľnosť na 138.000,- eur, žalovaný predložil

znalecký posudok č. 26/2021 znejúci na sumu 158.000,- eur. Žalobkyňa vo vzťahu k znaleckému posudku predloženému žalovaným mimo iného namietala, že v tomto bol ohodnotený aj gabiónový plot, ktorý bol postavený až po zániku BSM. Podľa žalovaného bol plot postavený počas trvania manželstva, čo mala potvrdiť jeho sestra. Súd k uvedenému poukázal na to, že gabiónový plot je postavený na pozemku, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, a teda tento pozemok ako aj jeho príslušenstvo nepatria do masy BSM. Pokiaľ by gabiónový plot bol postavený za trvania manželstva, čo rozporovala žalobkyňa, mohol by súd zohľadniť len investície zo spoločného majetku do výlučného majetku žalobkyne, avšak súd takéto investície a ich výšku nemal v konaní preukázané, keďže hodnota plotu nezodpovedá výške vynaložených investícií z BSM.

8. Súd vychádzajúc z času podania znaleckého posudku vychádzal zo znaleckého posudku predloženého žalovaným, avšak vzhľadom na zistenia vo vzťahu ku gabiónovému plotu z hodnoty určenej uvedeným posudkom odpočítal cenu plotu a následne vychádzal zo všeobecnej hodnoty rodinného domu v čase vyporiadania BSM v sume 147.980,26 eur.

9. Súd mal tiež preukázané, že do masy BSM patria hnutelné veci uvedené vo výroku II. rozsudku spolu v zostatkovej hodnote 6.510,- eur.

10. Súd vyporiadal aj spoločný dlh flexihypotéky reg. č.: 001/179894/12-001/000. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa po rozvoде manželstva a zániku BSM uhradila jednotlivé splátky úveru zo svojho účtu. Žalovaný jej prispieval na úhradu polovice splátok nepravidelne, ku dňu rozhodovania žalovaný zaplatil žalobkyňu na splátky v roku 2017 sumu 409,50 eur, v roku 2018 sumu 880,61 eur, v roku 2019 sumu 348,65 eur, v roku 2020 sumu 836,76 eur a v roku 2021 sumu 209,19 eur. Okrem toho bol žalovaný rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/74/2019-151 zo dňa 16. 03. 2021 zaviazaný na úhradu istiny 828,41 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 828,41 eur od 22. 10. 2019 do zaplataenia, rozsudok zatiaľ nenadobudol právoplatnosť. Žalobkyňa si v predmetnom konaní uplatnila náhradu polovice splátok úveru uhradených od 20. 01. 2017 do 18. 10. 2019, titulom regresného nároku v zmysle § 511 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené, keďže žalobkyňa netrvala na tom, aby jej bola uhradená polovica splátok pripadajúca na žalovaného, súd vychádzal z toho, že vzťahy medzi stranami sporu súvisiace s platením úveru po zániku BSM sú medzi stranami vysporiadané.

11. Pokiaľ ide o investície z vlastného majetku na spoločný majetok, ktoré strany žiadali pri vyporiadani BSM zohľadniť, žalobkyňa žiadala započítať sumu 6.700,- eur predstavujúcu finančné prostriedky nadobudnuté darovaním od jej rodičov, ktoré mali pokryť náklady na zateplenia fasády rodinného domu vo výške 2.500,- eur, laminátové podlahy vo výške 1.000,- eur, vstavanú skriňu vo vstupnej hale vo výške 1.200,- eur a zabudované kuchynské spotrebiče vo výške 2.000,- eur. K uvedeným položkám však nepredložila žiaden dôkaz o tom, že by ich kupovali rodičia žalobkyne, resp. doklad o tom, že by jej rodičia poskytli uvedené finančné prostriedky. Na druhej strane žalovaný predložil faktúru na nákup spotrebičov do kuchyne znejúcu na meno žalobkyne s dátumom vystavenia 09. 08. 2013, dodacie listy na zateplenie domu, podlahové kúrenie a práce s tým súvisiace, všetky vystavané počas trvania manželstva na meno žalobkyne. Súd preto nemal v konaní preukázané tvrdenia žalobkyne, že by uvedené náklady boli financované z jej výlučných prostriedkov, ani darovanie finančných súm rodičmi žalobkyne, za ktoré boli pokryté uvedené náklady. Pokiaľ teda aj došlo k darovaniu určitých finančných súm zo strany rodičov žalobkyne ako to tvrdila svedkyňa, súd mal za to, že tieto boli spotrebované za trvania manželstva. Rovnaké závery súd prijal i v prípade žalovaného, ktorý žiadal zohľadniť investície v sume 11.711,- eur. Z predmetných investícií mal súd preukázané jedine kúpu tvárnic YTONG, ktoré v zmysle kúpnej zmluvy zakúpil žalovaný dňa 13. 05. 2009 za sumu 5.311,- eur, teda pred uzatvorením manželstva, na úhradu ktorých má žalovaný nárok. Pokiaľ ide o investíciu 300,- eur do pozemku žalobkyne, tieto súd nemal v konaní preukázané. Žalobkyňa ako aj žalovaný tvrdili, že im rodičia počas trvania BSM darovali finančnú hotovosť, avšak tieto tvrdenia mali preukazovať jedine výpovede matky žalobkyne a rodičov žalovaného, pričom svedkovia o uvedenom nemajú žiadny dôkaz. Preto súd na tieto výpovede neprihliadal.

12. Súd následne ustálil čistú hodnotu masy BSM ako hodnotu rodinného domu 147.980,26 eur + hodnota vyporiadavaných hnutelných vecí 6.510,- eur, od uvedeného odrátal spoločný nesplatený záväzok (flexihypotéka) ku dňu rozhodovania súdu vo výške 35.282,56 eur a investície žalovaného 5.311,- eur, čo predstavuje čistú hodnotu BSM v sume 113.896,70 eur.

13. Súd zároveň dospel k záveru, že sú tu dôvody pre disparitu podielov v rámci vyporiadania BSM, nie však vo výške žiadanej žalobkyňou. Dôvod pre disparitu podielov súd vzhliadol v odsúdení žalovaného počas manželstva za spáchanie trestného činu sprenevery, kedy spôsobil dlh vo výške 27.564,76 eur. Súd mal preukázané, že časť spôsobeného dlhu vo výške 22.096,50 eur uhradila svedkyňa H. S. dňa 16. 04. 2015 na účet spoločnosti SYNOT TIP, spol. s r. o., pričom týmto spôsobom mala byť svedkyňou splatená pôžička od žalovaného v sume 25.000,- eur, ktorú sumu jej požičal počas trvania manželstva so žalobkyňou, napriek nesúhlasu žalobkyne. Zvyšok sumy cca 3.000,- eur splatila svedkyňa

žalovanému v hotovosti. Išlo teda o sumu, ktorá mala patriť do BSM manželov a ktorá z dôvodu konania žalovaného nebola do masy BSM vrátená, ale bola použitá výlučne na potreby žalovaného (na úradu dlhu zo spáchaného trestného činu), čím došlo k ukráteniu potrieb rodiny. Žalovaný mal zároveň v M. S., a. s., založený účet, o ktorom žalobkyňa nevedela, pričom žalovaný výpis z uvedeného účtu nepredložil s tým, že pokiaľ žalobkyňa žiadala zahrnúť finančné prostriedky na tomto účte do masy BSM, bolo to až po uplynutí 3 rokov od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Súd skutočnosť, že žalovaný mal vlastný účet, s ktorým žalobkyňa nemala právo disponovať, preto zohľadnil pri rozhodovaní o uplatnení disparity podielov. Súd ďalej konštatoval, že strany sporu počas manželstva spoločne nehospodárili, žalobkyňa nemala vedomosť o prípadných podlžnostiach, resp. záväzkoch žalovaného. Počas manželstva žalobkyňa zaobstarávala starostlivosť o deti, ako aj domácnosť. Súd preto pristúpil k vyporiadaniu BSM v podiele 60:40, majúc zato, že takéto vyporiadanie je vzhľadom na súdenú vec spravodlivé.

14. Súd nehnuteľnosť - rodinný dom prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, pričom prihliadal na to, že žalobkyňi boli do osobnej starostlivosti zverené tri maloleté deti, žalobkyňa od zániku BSM platí mesačné splátky úveru, pričom zo začiatku to boli aj réžie súvisiace s rodinným domom, hoci sa z rodinného domu spolu s deťmi po konfliktoch so žalovaným odsťahovali. Rodinný dom je zároveň postavený na pozemku vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Preto v prípade, že by súd prikázal rodinný dom do výlučného vlastníctva žalovaného, vyvolalo by to ďalšie súdne konanie, napr. ohľadne práva zriadenia vecného bremena.

15. Hnuteľné veci súd rovnako prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, nakoľko sa jedná o veci, ktoré sú súčasťou rodinného domu.

16. Za preberateľku spoločného záväzku sporových strán, a to nesplateného zostatku úveru vo A. S., a. s. poskytnutého na základe zmluvy o poskytnutí flexihypotéky súd určil žalobkyňu, nakoľko jej bola prikázaná do vlastníctva nehnuteľnosť, na stavbu ktorej bol úver poskytnutý. Vzhľadom na to, že súd pristúpil k disparite podielov, ktorú je potrebné aplikovať nielen na aktíva, ale aj na pasíva, súd rozdelil úver v pomere 60:40, t. j. na žalobkyňu ku dňu vyporiadania BSM pripadá časť nesplateného úveru vo výške 21.169,54 eur a na žalovaného 14.113,02 eur.

17. Spolu teda súd vyporiadal čistú masu BSM v hodnote 113.896,70 eur. Z tejto sumy pripadá na podiel žalobkyne 60 %, teda 68.338,02 eur a na žalovaného 40 %, teda 45.558,68 eur. Keďže nehnuteľnosť a hnuteľné veci boli prikázané do vlastníctva žalobkyne a žalovanému do vlastníctva z vecí patriacich do BSM nebolo prikázané nič, túto sumu je žalobkyňa povinná vyplatiť žalovanému na vyrovnanie podielov. Ďalej súd zohľadnil prostriedky vynaložené žalovaným z jeho výlučných prostriedkov na výstavbu rodinného domu v sume 5.311,- eur, ktorú sumu prirátal k jeho vyrovnávaciemu podielu. Žalobkyňa teda je povinná zaplatiť žalovanému na vyrovnanie podielov sumu 45.558,68 eur + 5.311,- eur, t. j. spolu 50.869,68 eur. Keďže sa jedná o vyššiu finančnú čiastku, súd určil žalobkyňi lehotu na splnenie povinnosti v trvaní 4 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

18. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 257 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“). Vychádzajúc z povahy konania o vyporiadanie BSM, skutočnosť, že žalobkyňa ani žalovaný sa na vyporiadanie BSM dohodnúť nevedeli, a teda obaja rovnako zavinili, že niektorý z nich musel podať žalobu na súd, súd i keď žalobe žalobkyne, ktorá návrh na vyporiadanie BSM v zásade vyhovel, aplikoval ust. § 257 C. s. p. Súd mal zato, že v konaní nemožno konštatovať úspech či neúspech ani jednej strany, pretože súd nie je viazaný návrhmi strán konania, preto žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

19. Súd zároveň podľa § 2 ods. 1 písm. b), § 7 ods. 8 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov uložil stranám konania zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie BSM, žalobkyňi vo výške 2.780,- eur a žalovanému vo výške 1.853,- eur v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

20. Proti tomuto rozsudku čo do výroku V. o trovách konania podala žalobkyňa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhala jeho zmeny v tejto časti spočívajúcej v priznaní jej náhrady trov konania pozostávajúcej z uhradeného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia v rozsahu podľa pomeru úspechu a priznania náhrady trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

21. Podľa žalobkyne súd svoje rozhodnutie v časti výroku o trovách konania nesprávne posúdil po skutkovej i právnej stránke, resp. konkrétne okolnosti označené ako „dôvody hodné osobitného zreteľa“ dostatočne nešpecifikoval, resp. okolnosti ktoré súd v odôvodnení rozsudku uvádza neodôvodňujú nepriznanie nároku na náhradu trov konania.

22. Poukázala na to, že dôvodom pre podanie žaloby bola skutočnosť, že dlhšiu dobu po rozvode manželstva nedokázala primäť žalovaného, aby s ňou konštruktívne komunikoval ohľadne vyporiadania

BSM. Počas súdneho konania predložila súdu množstvo listinných dôkazov svedčiacich o tom, že žalovaný s ňou a ani s jej právnou zástupkyňou vôbec nekomunikuje, odmieta komunikáciu aj na tému vyživovacej povinnosti k ich spoločným mal. deťom ako aj riešenie splácania spoločného hypotekárneho úveru. Dostala sa tak do bezvýhodiskovej situácie, ktorú nevedela riešiť inak ako podaním žaloby o vyporiadanie BSM na súd. Konštatovanie súdu, že obidve strany de facto rovnako zavinili začatie súdneho sporu preto nepovažuje za objektívne a spravodlivé voči nej.

23. Poukázala tiež na to, že pri predbežnom prerokovaní sporu obidve strany sporu prejavili ochotu rokovať o možnosti uzavretia zmluvy, na základe čoho súd pojednávanie odročil a stranám poskytol dostatočne dlhú lehotu na rokovanie o prípadnom ukončení sporu zmluvou, avšak strana žalovaného s ňou odmietla rokovať, hoci mu výzvy na rokovanie boli doručené. Právny zástupca žalovaného sa vyjadril až v predposledný deň pred koncom súdom uloženou lehotou spôsobom, že zotrúva na svojom návrhu prednesenom pri predbežnom prejednaní sporu, ktorý návrh nebol pre ňu akceptovateľný, pretože by prakticky s tromi deťmi ostala bez možnosti bývania. V danom prípade tak strana žalovaného docielila odročenie a na dlhšiu dobu zmarila súdne konanie, zároveň jej zbytočne vytvorila náklady súvisiace so súdnym konaním, predovšetkým náklady právnej služby.

24. Súd podľa žalobkyne nezohľadnil ani kritérium dobrých mravov, vzhľadom na správanie sa žalovaného, ktorý jej bránil v užívaní spoločného rodinného domu a nakoniec pre jeho správanie bola nútená opustiť spoločný rodinný dom spolu s mal. deťmi, ako aj uznanie žalovaného vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil voči nej.

25. Nakoľko je zrejmé, že vyvinula maximálnu snahu o mimosúdne riešenie sporu a prejavila záujem o usporiadanie vzťahov so žalovaným mimosúdne, uzavretím dohody, resp. súdneho zmluvy, pričom žalovaný sa správal spôsobom, v dôsledku ktorého bola nútená opustiť spoločnú domácnosť spolu s mal. deťmi bez možnosti zariadiť si vlastné bývanie, pričom jej žalobe bolo v zásade vyhovievané, resp. bola úspešnou procesnou stranou, nakoľko jej neúspech predstavuje len malú časť (žiadala vyporiadať BSM v pomere 75:25, súd rozhodol o vyporiadaní v pomere 60:40), nie je dôvod pre aplikáciu § 257 C. s. p. a nepriznanie náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti podľa žalobkyne práve na jej strane existujú „dôvody hodné osobitného zreteľa“ pre priznanie jej náhrady trov konania voči žalovanému v plnej výške.

26. Žalobkyňa nesúhlasila ani s konštatovaním súdu prvej inštancie, že v konečnom dôsledku nerozhodol totožne s návrhom ani jednej ani druhej sporovej strany, keď v danom prípade je evidentné, že súd ani nemohol rozhodnúť na 100 % totožne s návrhmi strán, keď od podania žaloby do rozhodnutia súdu sa majetkové pomery strán výrazne zmenili (splácanie hypotéky z jej strany, zadĺženie žalovaného, jeho exekúcia a v dôsledku toho zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť v BSM). Súd jej teda mal a mohol priznať nárok na náhradu trov konania aspoň v alikvotnej časti, v súlade so zásadou pomeru úspechu v súdnom konaní.

27. Odvolanie proti rozsudku čo do výrokov I., II., III., IV. a V. podal z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) C. s. p. i žalovaný, ktorý sa podaným odvolaním domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

28. Žalovaný namietal použitie disparity podielov. Uviedol, že súd prvej inštancie ako dôvod pre odklon od rovnosti podielov videl jeho odsúdenie za trestný čin sprenevery, keď spôsobil dlh vo výške 27.564,76 eur. Súd prvej inštancie však skutkovo nezistil a nesprávne právne posúdil vplyv predmetnej škody spôsobenej trestným činom, za ktorý bol odsúdený, na kvantitatívne vyporiadanie BSM. Súd prvej inštancie posúdil jeho povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom ako záväzok, na ktorý boli vynaložené prostriedky spadajúce do BSM, čo však nie je pravdou. Počas manželstva si prisvojil peniaze, ktoré mu boli zverené, čím nadobudol aktíva, ktoré použil na poskytovanie pôžičky svojej sestre H. S. na rekonštrukciu bytu, ktorá mu následne tieto prostriedky vrátila tým, že za neho zaplatila dlh. Nejedná sa teda o peniaze, ktoré by unikli z masy BSM. Nie je preto pravdou ani to, že by dotknutým konaním majetkovo zaťažil masu BSM a už vôbec nie takým spôsobom, ktorý by odôvodňoval disparitu podielov v rámci vyporiadania BSM.

29. Vo vzťahu k posudzovaniu možnosti disparity podielov zároveň poukázal na to, že sa vo väčšej miere zaslúžil o nadobudnutie spoločného majetku, pretože počas trvania manželstva bol tým z manželov, ktorý do spoločnej domácnosti zabezpečoval prevažnú časť príjmov a následne kontinuálne vyvíjal aj aktivity smerujúce k udržaniu tohto majetku, keďže žalobkyňa bola počas podstatnej časti manželstva na materskej a rodičovskej dovolenke. Tiež sa riadne zaujímal o potreby detí a rodiny a popri svojich pracovných aktivitách sa venoval starostlivosti o ňu. Na tom nič nemení skutočnosť, že sa žalobkyňa vo väčšej miere starala o deti, čo bolo odôvodnené práve jeho väčšou pracovnou vyťaženosťou. Pokiaľ

žalobkyňa tvrdila násilné správanie sa voči nej z jeho strany, dôkazy predložené žalobkyňou uvedené nepreukazujú.

309. V konaní pred súdom prvej inštancie nebolo preukázané žalobkyňou namietané jeho negatívne správanie sa (ktoré by sa zásadnejším spôsobom negatívne premietlo do starostlivosti o domácnosť a rodinu, ani jeho násilné správanie sa, ani údajné gamblerstvo a stávkovanie), a tak neboli splnené podmienky pre určenie nerovnakých podielov strán sporu na vyporiadavanom majetku. Preto mal súd prvej inštancie správne vychádzať zo zásady rovnosti podielov manželov.

31. Žalovaný namietal aj prikázanie rodinného domu do vlastníctva žalobkyne, poukazujúc na to, že žalobkyňa sa viackrát vyjadrila, že má záujem tento rodinný dom predať a odsťahovať sa. Preto chcel, aby súd rodinným dom s príslušenstvom, záväzky zo zmluvy o poskytnutí flexihypotéky a hnutelné veci tvoriace zariadenie rodinného domu prikázal jemu. V tejto súvislosti poukázal na to, že medzi ním a žalobkyňou bola uzatvorená zmluva o budúcej kúpnej zmluve, ktorú žalobkyňa podpísala dňa 19. 06. 2009, na základe ktorej sa dohodli, že mu odpredá spoluvlastnícky podiel 1-ice k pozemkom pod rodinným domom a v jeho okolí. Súd sa s jeho argumentom, že žalobkyňa má záujem rodinný dom predať, ani argumentom, že žalobkyňa prispievala na splátky úveru a riadne platí platby súvisiace s užívaním rodinného domu nevysporiadal, rovnako sa nevysporiadal s argumentom, že žalobkyňa sa v dedičskom konaní vzdala svojho podielu na rodinnom dome č. s. XXX. v k. ú. D., hoci tento rodinný dom pozostáva z dvoch samostatných viacizbových bytov, z ktorých jeden žalobkyňa spolu s maloletými deťmi užíva na bývanie, rovnako tak s tým, že žalobkyňa na základe budúcej kúpnej zmluvy prejavila vôľu predať mu spoluvlastnícky podiel k pozemkom pod rodinným domom.

32. Súd prvej inštancie podľa žalovaného nesprávne právne posúdil vec aj pokiaľ do masy BSM nezahrnul gabionový plot, ktorý je príslušenstvom rodinného domu a ktorého vyporiadania sa domáhal.

33. Žalovaný uviedol, že sa dôvodne domáhal aj vyporiadania spoločných investícií vynaložených na úpravu záhrady vo výlučnom vlastníctve žalobkyne v sume 300,- eur, čo žalobkyňa nerozporovala. Súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, keď na túto sumu pri vyporiadaní BSM neprihliadal. Rovnako žalovaný namietal aj závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k vyporiadaniu sumy 2.500,- eur, ktorú mu darovali jeho rodičia a ktorá bola vynaložená na kúpu betónu použitého do základu rodinného domu a sumu 3.900,- eur, ktorú mu darovali jeho rodičia a ktorá bola vynaložená na kúpu okien zabudovaných do rodinného domu.

34. Podľa žalovaného súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil keď pri vyporiadaní BSM nevyporiadal aj splátky úveru, ktoré zaplatil žalobkyňa po zániku BSM, pričom poukázal aj na skutočnosť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo sp. zn. 5C/74/2019 od neho žalobkyňa žiada zaplatiť iba polovicu splátok úveru, no v tomto konaní žiada bezpodielové spoluvlastníctvo vyporiadať v pomere 75:25.

35. Súd prvej inštancie napokon podľa žalovaného pri vyporiadaní nesplateného zostatku úveru nesprávne vychádza zo sumy 35.282,56 eur, keď mal vychádzať zo sumy 30.875,92 eur, keďže iba túto sumu žalobkyňa navrhla pri vyporiadaní nesplateného zostatku úveru vyporiadať, o čom svedčí aj výpis k úveru k 19. 04. 2021.

36. V závere žalovaný požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov v odvolacom konaní.

37. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok okresného súdu vo výrokoch napadnutých odvolaním žalovaného ako vecne správny potvrdiť.

38. Stotožnila sa so žalovaným napadnutými výrokmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, považujúc ho za spravodlivé a zákonné, majúce oporu v platnom práve. Podľa žalobkyne pre odvolanie žalovaného nie sú splnené žiadne zo zákonných dôvodov ako ich definuje § 365 C. s. p. Žalovaný sa v podanom odvolaní obmedzil len na vymenovanie odvolacích dôvodov bez toho, aby tieto dôvody bližšie vysvetlil a vôbec nešpecifikoval v čom by mala spočívať nesprávnosť, resp. nezákonnosť procesného postupu súdu alebo nezákonnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu, príp. v čom mala spočívať nesprávnosť vyhodnotenia skutkového stavu, či nevykonanie navrhnutých dôkazov.

39. Žalovaný bol v konaní značne pasívny a vo vzťahu k mnohým svojim tvrdeniam žiadne dôkazy súdu nepredložil, resp. nežiadal vykonať. Všetky dôkazy, ktoré žalovaný predložil súdu alebo navrhol vykonať, súd aj vykonal a vyhodnotil a spôsob vyhodnotenia dôkazov, resp. dôvody, pre ktoré niektoré dôkazy nevzal do úvahy a považoval ich za nepreukazné v odôvodnení napadnutého rozsudku aj vysvetlil. V zásade prvoinštančný súd nevzal do úvahy len tie dôkazy obidvoch strán sporu, ktoré mali charakter ničím nepodložených tvrdení, pričom rovnako postupoval vo vzťahu k obidvom stranám sporu

40. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd pri vyporiadaní BSM rozhodol o disparite podielov strán sporu a toto vyporiadal v pomere 60:40 v jej prospech. Svoje rozhodnutie v tomto smere súd dostatočne zrozumiteľne a jasne zdôvodnil okolnosťami hodnými osobitného zreteľa.

41. Uviedla, že počas konania predložila dostatočné množstvo relevantných dôkazov preukazujúcich, že počas trvania manželstva bola na jej pleciach podstatná časť ťarchy starostlivosti o spoločnú domácnosť, tri spoločné mal. deti aj o úhradu nákladov spoločnej domácnosti a spoločného hypotekárneho úveru a svedčiacich o tom, že žalovaný sa počas trvania manželstva dlhodobo odmietal rovným dielom podieľať na starostlivosti o mal. deti, domácnosť či úhradu nákladov a úhradu spoločného dlhu - hypotéky, mal sklony k nadmernému zadlžovaniu sa, k nehospodárnemu nakladaniu s financiami, gamblerstvu a k preberaniu neprímeraných majetkových rizík, dokonca počas trvania manželstva poskytoval známym a rodinným príslušníkom rôzne pôžičky vyššej finančnej hodnoty z prostriedkov patriacich do BSM, ktoré neboli nikdy do BSM vrátené, čím ochudobňoval rodinný rozpočet. V konaní bolo preukázané že ju dlhodobo klamal o svojich príjmoch, pôžičkách, úveroch a finančných rizikách, ktoré na seba preberal.

42. V konaní predložila výpisy z účtu vedeného vo A. S. a. s., z ktorých je zrejmé, že na tento účet počas trvania manželstva dlhodobo prispievala v prevažnej miere ona a z tohto účtu sa platili všetky platby za domácnosť, náklady spoločných mal. detí a splátky spoločného hypotekárneho úveru. Žalobca na tento účet na úhradu nákladov domácnosti prispieval len výnimočne, skôr symbolickými čiastkami (v roku 2012 žiadnou sumou, v roku 2013 platbami zo dňa 10. 10. 2013 v sume 45,- eur a 22. 10. 2013 v sume 60,- eur; v roku 2014 dňa 02. 01.2014 v sume 200,- eur a dňa 26. 05. 2014 v sume 150,- eur, v roku 2015 na účet neprispel, v roku 2016, v ktorom došlo k rozvodu manželstva, prispel sumou 650,- eur dňa 13. 05. 2016 a od novembra 2016 začal prispievať na mal. deti výživným v sume 300,- eur mesačne). Uvedené nenasvedčuje pravdivosti tvrdení žalovaného, že sa o potreby rodiny a nákladov na výstavbu rodinného domu, úhrady splátok hypotekárneho úveru a nákladov spoločnej domácnosti počas trvania manželstva zaslúžil práve on. Tieto skutočnosti žalovaný v prvoinštančnom konaní nerozporoval a neprodukoval žiadne dôkazy smerujúce k preukázaniu opaku.

43. Z rozsudku č. k. 6P/61/2016-50 zo dňa 22. 11. 2016, ktorým Okresný súd Námestovo rozviedol ich manželstvo, vyplýva, že príčinou rozvratu manželstva bolo neprímerané zadlžovanie žalovaného počas trvania manželstva. Žalovaný v rozvodovom konaní na pojednávaní dňa 22. 11. 2016 uviedol, že počas trvania manželstva si zobral úver pre svoju sestru, a tiež požičal peniaze svojmu kamarátovi, ktorý mu dlh nevrátil. Žalovaný nebol schopný v procese dokazovania preukázať, že peňažné prostriedky požičané počas trvania manželstva z prostriedkov patriacich do BSM boli následne do BSM vrátené. Vzhľadom na predchádzajúce vyjadrenia žalovaného sa jeho súčasné vyjadrenia, že sa trestného činu sprenevery dopustil len kvôli pôžičke pre sestru a že táto dlh spôsobený spreneverou preto vrátila, javia ako nedôveryhodné, resp. rozporuplné. Tieto rozpory žalovaný nebol schopný nijakým spôsobom vysvetliť.

44. V súdnom konaní bolo tiež preukázané, že si žalovaný počas trvania manželstva zobral pôžičku v sume cca 3.000,- eur od spoločnosti Provident, pričom potvrdil, že o tejto pôžičke nemala vedomosť a túto pôžičku splácal počas trvania manželstva (teda z prostriedkov patriacich do BSM). Pokiaľ žalovaný počas trvania manželstva splácal svoje dlhy z finančných prostriedkov patriacich do BSM, a to bez jej vedomia, resp. súhlasu, vzniká jej právny nárok na náhradu za tie peňažné prostriedky patriace do BSM, ktoré žalovaný bez jej súhlasu vynaložil na splácanie jeho vlastných dlhov.

45. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že žalovaný si svoj príjem poukazoval na oddelený bankový účet vedený na jeho meno v M. S., a. s., s ktorým nemohla disponovať, avšak na úhradu spoločných nákladov domácnosti, mal. detí a spoločnej hypotéky riadne neprispieval. Žalovaný pritom nerešpektoval výzvu súdu v konaní a nepredložil súdom žiadané výpisy z predmetného bankového účtu.

46. Súd teda správne rozhodol o disparite podielov rozvedených manželov v jej prospech, pričom k takémuto záveru dospel po dôkladnej úvahe, ktorú v napadnutom rozhodnutí vyčerpávajúco odôvodnil. Súd pritom neprihliadal len na spáchanie trestného činu sprenevery žalovaným, ale zohľadnil aj ďalšie skutočnosti.

47. Žalobkyňa v ďalšom rozporovala tvrdenie žalovaného, že má záujem vyporiadavaný rodinný dom predať. Uviedla, že opakovane zdôrazňovala, že predmetný rodinný dom si hodlá ponechať nakoľko ho potrebuje pre uspokojenie bytovej potreby seba i spoločných mal. detí, ktoré jej boli zverené do osobnej starostlivosti. Preto sa aj snažila hradiť všetky splátky hypotekárneho úveru, hoci v rodinnom dome už niekoľko rokov s deťmi nebývajú. Nikdy nemala záujem vytrhnúť deti zo známeho prostredia a odstáňovať sa, spoločnú domácnosť opustila z viacerých príčin, napr. z dôvodu, že pre neustále problémy v manželskom spoluzití trpeli hlavne mal. deti a pracovníci úradu práce, sociálnych vecí a rodiny jej odporučili aby s manželom nežili v jednej domácnosti, spoluzitie so žalovaným bolo pre ňu dlhodobo neznesiteľné, jeho správanie prerástlo až do násilného správania, o čom predložila súdu aj dôkaz.

48. Ako nepravdivé označila i tvrdenie žalovaného, že jej prispieval na splátky úveru a platieb spojených s užívaním rodinného domu. Pokiaľ ide o príspevky na splácanie hypotekárneho úveru, po rozvode

manželstva od decembra 2016 do roku 2020 na splácanie hypotekárneho úveru neprispieval takmer vôbec, na základe čoho bola nútená podať žalobu na preplatenie splátok hypotéky, ktoré platila za žalovaného.

49. K tvrdeniu žalovaného, že mala v minulosti prejsť vôľu predať mu spoluvlastnícky podiel k pozemkom pod rodinným domom a v jeho okolí uviedla, že nikdy neponúkla žiadne pozemky žalovanému ani nikomu inému na predaj a na súde sa opakovane vyjadrila, že má záujem zostať bývať vo vyporiadavanom rodinnom dome, a teda má záujem využívať pozemok, na ktorom je dom postavený.

50. Pokiaľ ide o vzdanie sa dedičstva po jej otcovi v prospech jej matky, uvedené je bezpredmetné, nakoľko v konaní nebol dôvod vyporiadavať sa s tým čo zdedila alebo nezdedila po svojom otcovi.

51. K námietke žalovaného vytykajúcej súdu prvej inštancie nezariadenie gabionového plotu a terénnych úprav do BSM, považovala žalobkyňa postup súdu za správny, nakoľko sa jednalo o úpravy pozemku, ktorý je v jej výlučnom vlastníctve, a teda nepatrí do BSM a investície do neho vynaložené realizoval žalovaný svojvoľne, bez jej predchádzajúceho súhlasu, a to po rozvode manželstva. Takéto investície teda nemožno považovať za investície vynaložené na majetok patriaci do BSM. Žalovaný zároveň v súdnom konaní nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce vynaloženie predmetných investícií zo svojich súkromných zdrojov.

52. V súvislosti so žiadosťou žalovaného o oslobodenie od súdnych poplatkov žalobkyňa uviedla, že pokiaľ žalovaný nemá dostatok finančných prostriedkov ani len na zaplatenie súdneho poplatku, v prípade ak by súd priznal rodinný dom do jeho výlučného vlastníctva bolo by pre ňu nereálne získať od žalovaného akúkoľvek finančnú náhradu za jej podiel na rodinnom dome.

53. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne k jeho odvolaniu (v tzv. replike) zotrval na tom, že z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie nie je možné vyvodiť naplnenie podmienok aplikácie výnimočného opatrenia v podobe určenia disparity podielov ako vyhodnotil súd prvej inštancie. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie nevyplýval záver o tom, že by sa nepričinil o nadobudnutie majetku do masy BSM a jeho udržanie, ani že by sa nepodieľal na uhrádzaní spoločných nákladov na domácnosť a starostlivosť o rodinu počas trvania manželstva.

54. Samotné odsúdenie za spáchanie trestného činu nie je dôvodom, pre ktorý možno pri vyporiadaní BSM určiť disparitu podielov. S jeho odsúdením sa nespája výkon trestu odňatia slobody, teda stav, ktorý vylučuje výkon osobnej starostlivosti o rodinu a súčasne aj starostlivosť o rodinu v majetkovom/hmotnom poňatí. Jeho odsúdenie sa do BSM nijako negatívne nepremietlo. Opätovne poukázal na to, že si prisvojil cudzie prostriedky, ktoré použil na poskytnutie pôžičky sestre, ktorá následne jeho dlh zaplatila. Z masy BSM teda neunikli žiadne aktíva.

55. Rovnako zopakoval tvrdenie, že o nadobudnutie podstatnej časti vyporiadavaného majetku sa zaslúžil on, nakoľko počas trvania manželstva bol tým manželom, ktorý do spoločnej domácnosti zabezpečoval prevažnú časť príjmov a následne kontinuálne vyvíjal aktivity smerujúce k udržaniu tohto majetku.

56. Keďže absentuje akýkoľvek skutočný podklad pre úvahu súdu ako dospel ku kľúču 60 % podiel žalobkyne a 40 % podiel jemu, nie je rozsudok súdu prvej inštancie riadne odôvodnený, a teda preskúmateľný.

57. Žalovaný zopakoval, že spolu so žalobkyňou žili v spoločnej domácnosti do júla 2018, kedy žalobkyňa dobrovoľne opustila spoločnú domácnosť. Počas obdobia kedy žila v spoločnej domácnosti sa o deti a spoločnú domácnosť riadne staral. V súvislosti s tvrdením žalobkyne, že jej neposielal na účet peniaze uviedol, že sa viackrát vyjadril, že keďže viedol pohostinstvo, disponoval hotovosťou, ktorou hradil výdavky na chod spoločnej domácnosti, preto nebolo dôvodné, aby vkladal peniaze na účet a potom ich zase vyberali a platili nimi výdavky na chod domácnosti. Poukázal nato, že hoci bola žalobkyňa dlhodobo na rodičovskej dovolenke bez riadneho príjmu, dokázal postaviť rodinný dom do štádia, ktorý je opísaný v znaleckom posudku, ktorý bol ako podklad k hypotéke, ktorou hradili už len nevyhnutné výdavky na dokončenie a zariadenie rodinného domu.

58. V ďalšom poukázal na to, že pred súdom riadne uviedol, že trestného činu sprenevery sa dopustil kvôli pôžičke pre sestru, ktorá pôžičku riadne vrátila, teda nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že mal požičať peniaze kamarátovi, ktorý ich nevrátil.

59. Žalovaný poprel tvrdenie, že si mal ukladať peniaze na účet v M. S., a. s., o tomto účte podľa neho žalobkyňa vedela od jeho založenia. Podľa žalovaného nebol dôvodný návrh žalobkyne na predloženie výpisov z tohto účtu, napriek tomu sa ich snažil zadovážiť, avšak z objektívnych dôvodov ich na súd včas nepredložil. Navyše poukázal na to, že žalobkyňa až po troch rokoch od právoplatnosti rozvodu navrhla do masy BSM pojať aj peňažné prostriedky z tohto účtu, čo je podľa neho nedôvodné, keďže masa BSM sa musí ustáliť do troch rokov od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva.

60. Opätovne poukázal na to, že sa žalobkyňa mala viackrát vyjadriť, že má záujem rodinný dom predať a odsťahovať sa. Medzi ním a žalobkyňou bola uzatvorená zmluva o budúcej kúpnej zmluve, na základe ktorej mu mala žalobkyňa predať spoluvlastnícky podiel 1 k pozemkom pod rodinným domom a v jeho okolí.

61. Pokiaľ ide o gabionový plot, podľa žalovaného bolo v konaní preukázané, že bol postavený za trvania manželstva, a teda mal byť zahrnutý do masy BSM. Opätovne poukázal aj na vzdanie sa dedičstva žalobkyne, z čoho vyplýva, že nie je pravdivé jej tvrdenie, že si nevie zabezpečiť iné bývanie ako bývanie v rodinnom dome, ktorý je predmetom BSM.

62. Žalovaný napokon uviedol, že pred súdom prvej inštancie riadne preukázal, že mal záujem sa so žalobkyňou na vyporiadaní BSM dohodnúť.

63. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania, ktorý napadla odvolaním žalobkyňa, ako vecne správny potvrdiť alebo priznať jemu nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v konaní.

64. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti považoval za správne, vzhľadom na povahu konania o vyporiadaní BSM ako konania iudicium duplex, v ktorom súd zároveň nie je viazaný návrhmi strán konania. Pokiaľ by však odvolací súd dospel k názoru, že je dôvodné rozhodnúť o priznaní trov konania niektorej zo strán konania a pristúpi aj k hodnoteniu toho aké boli návrhy strán, navrhol, aby mu súd priznal náhradu trov konania v zodpovedajúcej miere vyjadrujúcej pomer jeho úspechu na veci, a to vzhľadom na to, že súd, pokiaľ ide o disparitu podielov žalobkyne priznal o 15 % menší podiel (60 % nie 75 %) a v jeho prospech priznal o 10 % menší podiel než sám navrhoval (chcel 50 %, súd mu dal 40 %).

65. Žalobkyňa v duplike (vyjadrení k replike žalovaného) poukázala na svoje predchádzajúce podania produkované v odvolacom konaní.

66. Navyše uviedla novú skutočnosť, a to, že od posledného rozhodnutia súdu na nehnuteľnosti, ktorá je predmetom vyporiadania pribudli ďalšie exekučné záložné práva pre dlhy žalovaného. Tento síce opakovane uvádzal, že má záujem ponechať si predmetný dom pre účely bývania, toto tvrdenie je však zrejme nepravdivé, nakoľko už dlhodobo neprispieva na splácanie spoločnej hypotéky a svojim nezodpovedným konaním spôsobil vznik viacerých exekučných záložných práv.

67. Pokiaľ žalovaný uvádza, že si chce rodinný dom ponechať a dokonca odkúpiť pozemok v jej vlastníctve a vyplatiť jej finančnú náhradu, je táto informácia evidentne nepravdivá, vzhľadom na exekúcie vedené proti žalovanému.

68. Žalovaný podľa žalobkyne nepredkladá žiadne nové tvrdenia, opakuje v podstate tie isté tvrdenia, ktoré už uvádzal v podanom odvolaní, k čomu sa už vyjadрила.

69. Pokiaľ ide o disparitu podielov, súd prvej inštancie neprihliadal len na spáchanie trestného činu sprenevery žalovaným, ale aj na to, že sa počas trvania manželstva sama starala o tri spoločné mal. deti a bola nútená hradiť prakticky všetky výdavky na domácnosť a spoločný rodinný dom, vrátane splácania hypotekárneho úveru, prihliadal tiež na nehospodárne nakladanie s financiami a neúmerné zadlžovanie sa žalovaného.

70. Žalovaný vo vyjadrení uvádza ničím nepodložené tvrdenia, že to bol práve on, kto sa zaslúžil o nadobudnutie podstatnej časti majetku a bol tým z manželov, ktorý do spoločnej domácnosti zabezpečoval prevažnú časť príjmov a vyvíjal aktivity smerujúce k udržaniu majetku. Žalovaný žiaden dôkaz v tomto smere nenavrhol vykonať. Súd prvej inštancie vzal do úvahy tie dôkazy, ktoré strany sporu predložili, resp. vykonával dokazovanie vo vzťahu k tomu čo strany sporu navrhli. Rovnako za vyčerpávajúce považovala i odôvodnenie napadnutého rozsudku.

71. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobkyne rozporoval právo žalobkyne robiť nové procesné tvrdenia a aplikovať ďalšie prostriedky procesného útoku, resp. procesnej obrany, nakoľko svojim podaním procesne reaguje na jeho odvolanie podané voči konkrétnemu výroku, a teda v tejto procesnej fáze nie je odvolateľkou, čo vylučuje aj použitie § 366 písm. d) C. s. p. Žalobkyňa podľa neho všetky tvrdenia prezentuje nekonkrétne, tieto nie sú preukázané žiadnym dôkazom a vyznievajú nevierohodne. Zo žalobkyňou pripojeného informačného výpisu z LV č. 4626 nevyplýva žiadna nová ťarcha zriadená na rodinnom dome, posledná ťarcha bola zapísaná v r. 2020.

72. Pokiaľ ide o hlavný dôvod pre odklon od princípu rovnosti podielov, žalovaný poukázal na bod 47. odôvodnenia napadnutého rozsudku. V ďalšom žalovaný odkázal na tvrdenia uvedené v jeho skorších procesných podaniach.

73. Na vyjadrenie žalovaného reagovala žalobkyňa podaním, v ktorom uviedla, že nakoľko aj ona podala odvolanie nie je dôvod, aby sa nepovažovala za odvolateľa. Pokiaľ ide o ňou tvrdené novoty, tieto nastali až po rozhodnutí súdu prvej inštancie, keď z listu vlastníctva č. 4626 vyplýva, že na uvedenom liste vlastníctva boli zaevidované poznámky na základe žiadosti súdneho exekútora, a to P 36/2021 a P 64/2021, v časti farchy je okrem exekučného záložného práva v prospech A. S. zaevidovaná ďalšia farcha pre dlžoby žalovaného, a to Z 796/2020, 322EX 153/19-147. Uvedené preukazuje, že žalovaný je osobou insolventnou, dlhodobo neplní svoje finančné záväzky voči mal. deťom i voči iným veriteľom a pokiaľ by súd rozhodol v súlade s jeho návrhom a rodinný dom prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného, bol by pre jeho insolventnosť rodinný dom postihnutý výkonom exekúcie a pre ňu by bolo prakticky nereálne domôcť sa od žalovaného zaplatenia finančnej náhrady za vyporiadanie BSM a zabezpečiť si tak bývanie pre seba a mal. deti.

74. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolania boli podané včas, oprávnenými stranami konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1, § 357 písm. m) C. s. p./, preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaniach (§ 380, § 379 C. s. p.) a tento vo výrokoch I., II. a III. ako vecne správny potvrdil, vyhodnotiac odvolanie žalovaného ako nedôvodné a vo výroku IV. zmenil, ktorá zmena však predstavuje len nápravu chybného výpočtu sumy, ktorú je žalobkyňa povinná vyplatiť žalovanému, súdom prvej inštancie.

75. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalovaného čo do merita veci, vyjadrenia žalobkyne, následných podaní strán konania produkovaných v priebehu odvolacieho konania a obsahu spisu, dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav veci, ktorý následne i správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odvolaní napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o ustálenie masy BSM ako aj spôsob vyporiadania BSM, okrem výšky výplatku na vyrovnanie podielov strán konania, preto v tejto časti (vo vzťahu k výrokom I., II. a III.) podľa § 387 ods. 2 C. s. p. odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolanie žalovaného odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné, keď žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa nebol vysporiadal už súd prvej inštancie a ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť zmenu napadnutého rozhodnutia.

76. Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že predmetom konania v prejednávanej spore je vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len BSM strán konania). Rozsah BSM je zakotvený v ust. § 143 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v BSM je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcií majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

77. Zásady, z ktorých treba vychádzať pri vyporiadaní BSM upravuje ust. § 150 Občianskeho zákonníka tak, že pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Predmetom vyporiadania BSM môže byť iba to, čo môže byť predmetom vlastníctva (§ 143 Občianskeho zákonníka), teda nehnuteľnosti, hnutelné veci, pohľadávky a dlhy a čo existovalo ku dňu jeho zániku, pričom každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliada predovšetkým na potreby maloletých detí, na to ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

78. I keď pri vyporiadaní BSM v zásade platí princíp rovnosti podielov bývalých manželov, ust. § 150 Občianskeho zákonníka nevyklučuje, aby súd vyjadril rozdielnosť podielov manželov pri vyporiadaní BSM. Pri rozhodovaní o vyporiadaní BSM a určení výšky podielu každého z manželov by mal súd prihliadať na potreby maloletých detí, zásluhy o nadobudnutie a udržanie spoločného majetku, starostlivosť o rodinu, deti a obstarávanie spoločnej domácnosti, negatívne okolnosti v manželstve a prípadne ďalšie okolnosti.

79. Súd prvej inštancie v prejednávavom spore pri vypořiadaní BSM vychádzal z disparity podielov strán konania ako bývalých manželov, pričom svoje závery v tomto smere riadne odôvodnil v bode 47. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd sa s uvedeným závermi súdu prvej inštancie stotožnil, preto odvoláciu námietku žalovaného vo vzťahu k určeni disparity podielov vyhodnotil ako nedôvodnú. I keď možno súhlasiť, že rovnako ako žalobkyňa sa o nadobudnutie rodinného domu - jeho výstavbu pričínil i žalovaný, vzhľadom na ďalšie súdom zistené skutočnosti, predovšetkým pokiaľ ide o starostlivosť o rodinu, deti, obstarávanie spoločnej domácnosti, neuvážené nakladanie s financiami a zatajovanie podstatných skutočností v manželstve týkajúcich sa i spoločného majetku, boli splnené podmienky pre disparitu podielov strán konania. V konaní bolo preukázané, že náklady spojené s bývaním a zabezpečovaním domácnosti hradila žalobkyňa (z výpisu z účtu žalobkyne vyplýva, že z tohto účtu sa hradili splátky hypotéky, poplatky za materskú školu detí, preddavky na plyn, vodu, el. energiu, koncesionárske poplatky, poplatky za odpad a iné, minimálne od roku 2014). Žalovaný v konaní nepreukázal, že by pravidelne v zodpovedajúcom rozsahu zabezpečoval veci do domácnosti a žalobkyňa poprela, že by jej žalovaný dával financie, až na výnimky. Samotná skutočnosť, že žalobca mal pohostinstvo neznamená, že príjmy z jeho prevádzkovania využíval pre rodinu a domácnosť, keď z výpovede samotného žalovaného vyplynulo, že počas manželstva mal dlhy, ich výšku však bližšie neuviedol. Zadlžovaním sa pritom žalovaný ohrozil i spoločný majetok v BSM, keďže úhrady dlhov žalovaného (žalovaný zároveň netvrdil a nepreukázal čo jeho finančné problémy spôsobilo, za akým účelom sa zadlžoval) sa mohli veritelia domáhať aj z majetku patriaceho do BSM. Pokiaľ aj žalovaný svoje dlhy uhradil, ak k ich úhrade došlo počas trvania manželstva, možno dôvodne predpokladať, že na ich úhradu boli použité prostriedky z BSM. Žalovaný sa rovnako dopustil sprenevery, pričom v prípade vymáhania tohto dlhu mohol byť opäť postihnutý aj majetok patriaci do BSM. Neobstojí obrana žalovaného, že uvedený trestný čin nemal vplyv na majetok v BSM s poukazom na to, že tieto prostriedky poskytol sestre, ktorá mala následne tento dlh z tohto dôvodu aj uhradiť. Žalovaný v tomto smere menil výpovede, keď v konaní o rozvod manželstva uviedol, že niekomu požičal peniaze a tento mu ich nevrátil, pričom nechcel povedať v akej výške pôžičku poskytol, uviedol, že mal krčmu a musel tie peniaze, ktoré požičal vrátiť a za to bol aj trestne stíhaný (teda požičal kamarátovi, známemu, nie sestre), vyplatil všetko aj sestre, ktorá mu vtedy aj pomohla - pomohla mu vyplatiť nejaké záväzky. Následne v konaní o vypořiadanie BSM tvrdil, že finančné prostriedky získané spreneverou poskytol ako pôžičku sestre, ktorá za neho tento dlh aj uhradila (odvolací súd zároveň uvádza, že v trestnom konaní žalovaný uviedol, že peniaze použil na iné podnikateľské účely - na ďalšiu prevádzku pohostinstva). Nemožno preto uveriť obrane žalovaného, že uvedený trestný čin nemal vplyv na majetok patriaci do BSM. Pokiaľ ide o finančné zabezpečenie rodiny, s čím nesporne súvisí i nadobudnutie ďalšieho majetku a udržiavanie existujúceho majetku v BSM, z výpovedí žalovaného, či už v tomto konaní alebo v konaní o rozvod manželstva, vyplýva, že tento mal problémy s peniazmi, pričom pred žalobkyňou finančné problémy zatajoval („manželku do toho nechcel zaťahovať“). Žalovaný nepreukázal aký mal počas manželstva príjem a ako s ním nakladal, nebolo preukázané, že by sa zaujímal o potreby detí. Žalovaný síce tvrdí vyššiu pracovnú vyťaženosť, avšak toto svoje tvrdenie nepreukázal, resp. nepreukázal aký mal v súvislosti s vyššou pracovnou vyťaženosťou príjem a akým spôsobom tento použil. Pokiaľ ide o žalobkyňu, i keď táto bola na materskej a rodičovskej dovolenke, z výpisov z účtu, ktoré predložila je zrejmé, že vykonávala určité činnosti spojené s jej profesiou, z čoho mala príjem (napr. apríl, máj 2013 - úhrady za projekt). Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o použití disparity podielov oboch manželov.

80. Odvolací súd sa stotožnil aj s rozhodnutím súdu prvej inštancie o prikázaní rodinného domu patriaceho do BSM strán konania do výlučného vlastníctva žalobkyne. Predmetný rodinný dom je postavený na pozemku vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, preto bol logický postup okresného súdu spočívajúci v jeho prikázaní do výlučného vlastníctva žalobkyne, pričom prihliadal aj na skutočnosť, že žalobkyňu boli zverené mal. deti pochádzajúce z manželstva strán konania. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazoval na zmluvu o budúcej zmluve, uvedené nie je spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie súdu prvej inštancie, keď k uzavretiu riadnej kúpnej zmluvy v lehote určenej v zmluve o uzavretí budúcej zmluvy nedošlo a žalovaný sa v zákonom určenej lehote nedomáhal nahradenia prejavu vôle žalobkyne pri uzavretí zmluvy (§ 50a Občianskeho zákonníka). Rovnako nedôvodná je i námietka žalovaného, že súd neprihliadal na skutočnosť, že sa žalobkyňa v dedičskom konaní vzdala svojho podielu na inom rodinnom dome, nakoľko uvedené nemá súvis s konaním o vypořiadanie BSM. V konaní zároveň nebolo preukázané, že by žalobkyňa mala záujem previesť vlastnícke právo k uvedenému rodinnému domu v prípade jeho nadobudnutia. Odvolací súd v tomto smere v ďalšom odkazuje na závery súdu prvej

inštancie v bode 48. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o určenie hodnoty rodinného domu, odvolací súd odkazuje na bod 41. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

81. Ako nedôvodné vyhodnotil odvolací súd odvolanie žalovaného aj pokiaľ ide o namietané závery súdu prvej inštancie vo vzťahu ku gabionovému plotu. Odvolací súd v tejto časti v celom rozsahu odkazuje na bod 40. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie správne ustálil, že v prípade gabionového plotu (správne múr) nejde o príslušenstvo rodinného domu, ale o príslušenstvo, resp. v danom prípade dokonca súčasť pozemku vo vlastníctve žalobkyne, keďže zo znaleckého posudku znalca Ing. Eugena Dedinského predloženého žalovaným vyplýva, že tento oporný múr - gabión je realizovaný na úpravu výškového rozdielu medzi pôvodným terénom a upraveným terénom, t. j. plní opornú funkciu pozemku. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že v zmysle judikatúry (R 4/1992, obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/300/2005) oporné múry tvoria zásadne súčasť pozemku - múr slúži ako opora pozemku a nemá samostatný ekonomický význam. Pokiaľ sa žalovaný v takom prípade domáhal, aby súd v rámci vyporiadania BSM prihliadol na to, čo sa z majetku v BSM vynaložilo na jeho výstavbu, žalovaný výšku prostriedkov, ktoré mali byť takto vynaložené nepreukázal. V tomto smere nemožno vychádzať z hodnoty múru určeného znaleckým posudkom, keďže jeho hodnota nezodpovedá výške vynaložených investícií z BSM ako konštatoval i súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí (bod 40. odôvodnenia).

82. Ako nedôvodné odvolací súd vyhodnotil i námietky žalovaného týkajúce sa záverov súdu prvej inštancie vo vzťahu k investíciám vynaloženým zo spoločného majetku, t. j. z majetku v BSM na výlučný majetok žalobkyne - úpravu záhrady a z jeho výlučného majetku na spoločný majetok - finančné prostriedky, ktoré mu darovali rodičia a ktoré mali byť použité na betón a okná, ktorých vynaloženie nemal súd preukázané (bod 45. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie o nepreukázaní vynaloženia výlučných prostriedkov žalovaného na majetok v BSM, keď pokiaľ by aj súd uveril výpovediam rodičov žalovaného o darovaní uvedenej sumy, a to len žalovanému (napriek tomu, že tieto mali byť použité na výstavbu spoločného rodinného domu manželov), nebolo preukázané, že by tieto finančné prostriedky žalovaný nepoužil pre vlastnú potrebu, ale na stavbu rodinného domu, a to práve vzhľadom na finančné problémy žalovaného (o ktorých nielen jeho manželka, ale ani jeho ďalšia rodina, podľa ich výpovedí, vedomosť nemala).

83. Ako nedôvodnú napokon odvolací súd vyhodnotil i námietku žalovaného smerujúcu proti výške súdom vyporiadaného nesplateného zostatku úveru s poukazom na to, že žalobkyňa navrhla vyporiadať len sumu 30.875,92 eur, pričom súd vychádzal zo sumy 35.282,56 eur. Pokiaľ ide o výšku úveru, súd prvej inštancie v bode 39. odôvodnenia konštatoval, že okrem istiny úveru, ktorá ku dňu rozhodnutia súdu predstavovala sumu 30.875,92 eur je potrebné pripočítať i príslušenstvo pohľadávky, t. j. ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavovala takto dlžná suma spolu 35.282,56 eur, ktorú sumu súd následne i vyporiadal. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že žalobkyňa sa v podanej žalobe v rámci vyporiadania úveru domáhala vyporiadania nielen istiny úveru, ale aj úrokov, ktoré k dlhu prirastú až v budúcnosti, ktorých výšku mal súd preukázanú z predloženej amortizačnej tabuľky, pričom uvedený záver (potrebu zohľadnenia aj úrokov, ktoré prirastú v budúcnosti) žalovaný v odvolaní nenamietal.

84. Vychádzajúc z uvedených skutočností a záverov odvolací súd, vyhodnotiac odvolanie žalovaného ako nedôvodné, napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. až III. ako vecne správny potvrdil.

85. Pokiaľ ide o výrok IV. napadnutého rozsudku, tento odvolací súd podľa § 388 C. s. p. zmenil, majúc zato, že súd pri výpočte sumy, ktorú je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému na vyporiadanie podielov, pochybil. Vychádzajúc z hodnoty majetku v BSM správne ustálenej súdom prvej inštancie vo výške 154.490,26 eur, pri prikázaní nehnuteľnosti a hnutelných vecí žalobkyňi a pri pomere podielov strán konania 60 % a 40 % predstavuje 40 % z uvedenej sumy, ktorú je žalobkyňa povinná vyplatiť žalovanému, sumu 61.796,104 eur + 40 % zo sumy 5.311,- eur predstavujúcej výlučné prostriedky žalovaného, ktoré vynaložil na majetok v BSM, t. j. 2.124,40 eur (vzhľadom na to, že to čo každý z manželov vynaložil na spoločný majetok zo svojho má byť vrátené zo spoločného majetku druhým manželom, avšak len vo výške odpovedajúcej pomeru veľkosti podielu, ktorého sa každému z nich dostáva z bezpodielového spoluvlastníctva, vid' 8Cz 36/69) - 40 % podiel žalovaného na zostatku úveru (keďže preberateľkou úveru je žalobkyňa, a teda žalovaný by jej mal „vyplatiť“ 40 % úveru), t. j. 14.113,024 eur = 49.807,48 eur (61.796,104 eur + 2.124,40 eur - 14.113,024 eur). Vzhľadom na uvedené odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku IV. a žalobkyňi uložil povinnosť zaplatiť

žalovanému na vyrovnanie podielov sumu 49.807,48 eur, a to, rovnako ako súd prvej inštancie, v lehote 4 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, s prihliadnutím na výšku uloženej povinnosti.

86. Odvolací súd mal zato, že zmene napadnutého rozhodnutia vo výroku IV. nebráni ust. čl. 16 ods. 3 C. s. p, v zmysle ktorého v konaní o opravnom prostriedku a v ďalšom konaní nemôže byť rozhodnuté nepriaznivejšie pre stranu, ktorá opravný prostriedok uplatnila. V danom prípade odvolací súd vychádzal zo skutkového a právneho stavu zisteného súdom prvej inštancie, z rovnakých zásad, v celom rozsahu sa stotožniac s napadnutým rozhodnutím, pričom zmenou napadnutého rozhodnutia došlo len k odstráneniu zrejmej nesprávnosti vo výpočte výplatku pri vyporiadaní BSM (odvolací súd vychádzal z hodnoty masy BSM, výšky vyporiadavaného úveru a výšky prostriedkov vynaložených žalovaným zo svojho výlučného majetku na majetok v BSM ustálenej súdom prvej inštancie, rovnako z pomeru podielov strán konania na vyporiadavanom majetku v BSM strán konania). Nápravu chyby vo výpočte, pri zachovaní vstupných údajov, nemožno podľa odvolacieho súdu považovať za „nepriaznivejšie“ rozhodnutie.

87. Nakoľko odvolací súd v časti zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej (i keď táto zmena predstavuje len nápravu zrejmej nesprávnosti súdu prvej inštancie), podľa § 396 ods. 1, 2 C. s. p. nanovo rozhodol o trovách konania. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol odvolací súd pri aplikácii ust. § 255 ods. 2 C. s. p. S prihliadnutím na predmet a povahu prejednávaného sporu (v ktorom má každá zo strán postavenie žalobcu a zároveň žalovaného, tzv. iudicium duplex), skutočnosť, že vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov bolo v záujme oboch strán konania, pričom žiadna zo strán konania nebola v prvoinštančnom konaní úspešná v celom rozsahu, odvolací súd v zmysle ust. § 255 ods. 2 C. s. p. žiadnej zo strán konania právo na náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd pri posudzovaní pomeru úspechu a neúspechu prihliadol na to, že žalobkyňa v podanej žalobe predmetom konania urobila len nehnuteľnosť patriacu do BSM a úver na túto nehnuteľnosť sa viažuci, na druhej strane žalovaný urobil predmetom konania hnutelné veci, ktoré súd rovnako vyporiadal. Súd teda rozhodoval tak o návrhu žalobkyne ako aj žalovaného, pričom každá zo strán konania bola v konaní v časti úspešná aj neúspešná - súd pri určení ceny nehnuteľností vychádzal zo znaleckého posudku žalovaného, ktorý určil vyššiu hodnotu nehnuteľností než akú určila žalobkyňa, zároveň síce aplikoval disparitu podielov strán konania avšak v inom rozsahu než žiadala žalobkyňa. Pokiaľ ide o vyporiadanie výlučných prostriedkov vynaložených stranami konania na majetok v BSM, tu bola žalobkyňa v celom rozsahu neúspešná, žalovaný bol čiastočne úspešný, na druhej strane žalovaný bol neúspešný vo vzťahu k prostriedkom vynaloženým na gabionový múr. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd žiadnej zo strán konania nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal.

88. Pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, v odvolacom konaní bola v celom rozsahu (vo veci samej) úspešná žalobkyňa, preto jej odvolací súd, vychádzajúc z ust. § 255 ods. 1 C. s. p. priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. I keď odvolací súd o náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol v podstate rovnako ako súd prvej inštancie, pri posudzovaní úspechu či neúspechu strán konania v odvolacom konaní nezohľadňoval odvolanie žalobkyne, keďže pri zmene napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie je odvolací súd povinný nanovo rozhodnúť o trovách konania, vrátane trov prvoinštančného konania, a to bez ohľadu na podané odvolanie. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že výrok o trovách konania ako závislý výrok od rozhodnutia vo veci samej napadol i žalovaný. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

89. Odvolací súd napokon, vzhľadom na zmenu napadnutého rozhodnutia, zároveň do výroku svojho rozsudku poňal i výrok o zrušení od rozhodnutia vo veci samej závislých výrokov o uložení povinnosti stranám konania zaplatiť poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o ktorej povinnosti opätovne rozhodne súd prvej inštancie v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

90. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)